

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 10C/435/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715211869
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Pajerchinová Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2015:8715211869.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred samosudkyňou Mgr. Máriou Pajerchinovou, Dr. v právnej veci žalobkyne : L. F., M.. XX.X.XXXX, Q. U., D. XXXX/XX proti žalovanému: T. F. , M.. X.X.XXXX, Q. XXX XX P., P. XXX, Č., A.. Č.. Q. XXX XX P., U.. P. XXX, o zvýšenie výživného na dospelé dieťa s prísl. takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 11C/146/2011-65 zo dňa 6. 12.2011 a s právoplatnosťou k 4.1.2012 v časti výživného na žalobkyňu L. F. tak, že z v y š u j e žalovanému T. F. výživné na L. F. zo sumy 60,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne, ktoré je žalovaný p o v i n ť platíť žalobkyňi vždy do 20. dňa každého mesiaca vopred, počnúc dňom 9.10.2015 až do doby, kým sa nezmenia pomery.

V prevyšujúcej časti súd návrh žalobkyne z a m i e t a.

Dlžné výživné za čas od 9.10.2015 do 30.11.2015 v sume 172,60 eur je žalovaný p o v i n ť zaplatiť žalobkyňi okrem bežného zvýšeného výživného v samostatnej lehote 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobkyňa podala na tento súd dňa 9.10.2015 voči žalovanému otcovi návrh o zvýšenie výživného z doteraz súdom určenej sumy 60,- eur mesačne na sumu 250,- eur mesačne a to z dôvodu, že po rozvode manželstva rodičov v konaní tohto súdu sp. zn. XXC/XXX/XXXX bola ako maloleté dieťa spolu s ďalšími 2 maloletými súrodencami pre čas po rozvode manželstva zverená do osobnej starostlivosti matky V. F. a otcovi bolo určené výživné pre čas po rozvode manželstva na ňu v sume 60,- eur mesačne a na dvoch starších maloletých súrodencov V. J. R. po 100,- eur mesačne na každého z nich, čo je spolu suma 260,- eur mesačne. Podľa dobrovoľnej dohody jej otec platí výživné po 80,- eur mesačne. Od predchádzajúcej súdnej úpravy výživného došlo u nej k podstatnej zmene pomerov, žalobkyňa dosiahla plnoletosť a teraz je študentkou 4. maturitného ročníka na Hotelovej akadémii Otta Brucknera v Kežmarku. V maturitnom ročníku sa jej výdavky neúmerne zvýšili jednak v súvislosti so stužkovou slávnosťou a jednak v súvislosti s nárastom študijných nákladov, ako aj s podaním prihlášky na Pedagogickú fakultu, odbor predškolská a elementárna pedagogika Katolíckej univerzity v Ružomberku. Okrem toho od narodenia má závažné zdravotné problémy, pretože má len jednu obličku a s čím súvisia časté ochorenia s močového ústrojenstva, často užíva antibiotiká a lieky na alergiu. Za posledných 5 rokov sa otec o ňu nijako nezaujímal a nekúpil jej žiaden darček, s výnimkou 50,- eur na Vianoce r. 2014. Podľa žalobkyne si otec žije nadštandardne a nezabudne sa pochváliť pobytom v rakúskych a maďarských kúpeľoch so svojou súčasnou priateľkou a s tým, že výborne zarába. Mama V. F. sa o ňu riadne stará a poskytuje jej bývanie, stravovanie, vytvára podmienky na štúdium, liečbu ochorení a na úhradu jej osobných potrieb a celkovo ju podporuje a žalobkyňa u nej nachádza potrebné citové a rodinné zázemie.

Na pojednávaní súdu žalobkyňa trvala na podanej žalobe s tým, že do školy v Kežmarku cestuje denne z Popradu a mesačné cestovné činí 30,- eur a mesačné náklady na stravovanie v škole činia 25,- eur . Keďže sa lieči na alergiu, berie pravidelne lieky a to mesačne v sume 15,- eur a v súvislosti so zdravotnými obmedzeniami, keďže má len jednu obličku, musí tomu prispôbiť obliekanie aj stravu a má časté zápaly močového ústrojenstva, na ktoré sa lieči antibiotikami. Žalovanému otcovi skončila jedna vyživovacia povinnosť a to na dospelého brata R., ktorý v tomto roku ukončil štúdium a pracuje. Žalovaný otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť v sume 100,- eur mesačne a to na dospelú sestru Evu, ktorá je v 2.ročníku vysokoškolského štúdia na Katolíckej univerzite v Ružomberku. So žalovaným otcom sa osobne nestretáva, sú len v kontakte na sociálnej sieti. Pravdou je, že odkedy sú rodičia rozvedení, otcove správanie sa zmenilo a hoci otec predal rodičovský dom v Hozelci , okrem sumy 50,- eur, ktorú jej dal na Vianoce v r. 2014, ničím iným jej a ostatným súrodencom neprispel. Pokiaľ sa týka otcovho príjmu, má vedomosť, že predtým zarábala cca 18 000,- Kč mesačne a stále je zamestnaný. Zvýšenie výživného odôvodnila žalobkyňa tým, že nemá možnosť si pravidelne privyrobiť brigádami, pretože má zdravotné problémy a to v porovnaní so staršou sestrou V., ktorá si ako vysokoškoláčka dokáže brigádnicky privyrábať.

Apelovala na otca, že aj keď sú rodičia rozvedení, mal by sa o ňu ďalej starať, a preto, že ju nepodporuje, tak sa nemôže zúčastňovať pobytov v zahraničí organizovaných školou podobne ako ostatní spolužiaci alebo ju podporiť v športe a rekreácii, napr. kúpou bicykla a pod.

Svedkyňa L.. V. F., matka žalobkyne, predložila súdu pracovnú zmluvu, podľa ktorej od 10.8.2015 pracuje ako opatrovatelka na dobu určitú do 31.12.2015 v občianskom združení FAMILIARIS vo Svite a to za dohodnutú mzdu 432,- eur mesačne. S dcérou Máriou žijú v 1-izbovom sociálnom byte a to od 1.12.2014 a domov chodievajú aj starší dospelý syn Dominik, ktorý pracuje v ČR ako animátor v hoteli a staršia dospelá študujúca dcéra Eva, ktorá žije s priateľom. Jej mesačné platby za byt sú 219,- eur a za internet 16,90 eur a zvyšok dáva na úhradu potrieb dcéry Márie. Povoláním je učiteľkou v aprobácii náboženská a etická výchova a hľadá si vhodnejšiu prácu v odbore a v súčasnosti absolvuje 2-ročné štúdium v odbore špeciálna pedagogika, čím sa jej rozšíria možnosti získať prácu s deťmi. Uviedla, že žalobkyňa má vážne zdravotné problémy, takže nemá toľko sily, aby si mohla privyrobiť brigádnicky ako to robí staršia dcéra Eva a potreby žalobkyne ako dospeléj mladej študentky sú objektívne vyššie než je výživné, ktoré jej doteraz otec platí.

Žalovaný sa na pojednávanie súdu napriek riadnemu predvolaniu nedostavil a svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil a súhlasil, aby súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti. Súhlasil so zvýšením výživného na sumu 100,- eur mesačne. Na doručenú výzvu súdu predložil potvrdenie zamestnávateľa JOHNSON CONTROLS FABRICS STRAKONICE, s.r.o. , Strakonice o svojom čistom mesačnom zárobku za mesiac september 2015 v sume 17 988,- Kč a za mesiac október 2015 v sume 17 893,- Kč a doklady o úhradách výživného na žalobkyňu a na staršiu dcéru Evu, ako aj doklady o úhrade nájomného svojej priateľke v sume 6 000,- Kč mesačne. Na základe toho súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti, pridŕžajúc sa obsahu spisu a vykonaných dôkazov podľa § 101 ods. 2 OSP. V písomnom vyjadrení k žalobe žalovaný uviedol, že komunikácia medzi ním ako otcom a 3 deťmi po ich odchode s matkou do SR po rozvoze manželstva je minimálna a len vďaka svojej súčasnej priateľke, s ktorou žije 2 roky, dosahuje úroveň usporiadaného človeka. Je pravdou, že predal rodičovský dom v Hozelci, ktorý bol v jeho vlastníctve a o tom, čo z jeho majetku prípadne niektorému dieťaťu, rozhodne sám podľa správania detí k nemu. Vyčítal žalobkyňu, že ho v predstihu neinformovala o podaní návrhu na súd o zvýšenie výživného a navrhol dcére zvýšenie výživného na 100,- eur mesačne. Viac platiť nemôže, pretože svojej priateľke uhrádza nájomné za bývanie u nej v sume 6 000,- Kč mesačne a má zákonný nárok, aby mu z jeho príjmu zostala suma 3 410,- Kč mesačne ako životné minimum platné v ČR.

Súd vykonal dokazovanie: výsluchom žalobkyne a svedkyne V. F. , rodným listom žalobkyne, potvrdením o návšteve školy žalobkyňou , pripojeným rozvodovým rozsudkom tohto súdu č.k. 11C/146/2011-65 zo dňa 6.12.2011 a s právoplatnosťou k 4.1.2012 a doloženými dokladmi o zárobku žalovaného za mesiace 9/2015 a 10/2015 a o zárobku matky žalobkyne, o platení výživného žalovaným na žalobkyňu a staršiu dcéru V. , o úhradách nájomného žalovaným za bývanie svojej priateľke a o mesačných nákladoch matky žalobkyne, na základe čoho súd zistil tento skutkový stav:

Výživné na žalobkyňu bolo žalovanému otcovi určené v sume 60,- eur mesačne rozvodovým rozsudkom tohto súdu č.k. 11C/146/2011-65 zo dňa 6.12.2011 a s právoplatnosťou k 4.11.2012 a to pre čas po rozvode manželstva rodičov žalobkyne. V tom čase bola žalobkyňa maloletá a žalovanému bolo určené výživné spolu na 3 maloleté deti v celkovej sume 260,- eur mesačne. Od tejto predchádzajúcej úpravy výživného obom rodičom ubudla v tomto roku 2015 vyživovacia povinnosť na dospelého syna R. a žalovaný otec matka detí majú po 2 vyživovacie povinnosti k žalobkyňi a dospeljej študujúcej dcére V.. Žalovaný platí žalobkyňi namiesto súdom určenej sumy 60,- eur mesačne výživné v sume 80,- eur mesačne podľa dobrovoľnej dohody a na dospelú staršiu dcéru Evu platí výživné 100,- eur mesačne. Matka V. F. si svoju vyživovaciu povinnosť k obom dospelým dcéram plní dobrovoľne. Pomery žalobkyne sa oproti predchádzajúcej súdnej úprave výživného podstatne zmenili. Dosiahla plnoletosť, v tomto šk. r. 2015/2016 je v maturitnom ročníku a čomu zodpovedajú zvýšené životné a študijné potreby a na cestovné a stravné v súvislosti s dochádzkou žalobkyne do školy z Popradu do Kežmarku. Žalobkyňa má len jednu obličku, trpí alergiou, na čo pravidelne užíva lieky a často užíva antibiotiká, pretože trpí častými zápalmi močového ústrojenstva a potrebuje aj teplejšie oblečenie a obuv a výdatnejšiu stravu. Po ukončení stredoškolského štúdia má záujem ďalej pokračovať vo vysokoškolskom štúdiu. Terajší zárobok otca je 17 990,- Kč mesačne netto a čo v prepočte podľa kurzu platného ku dňu vyhlásenia rozsudku 1 eur = 27,04 Kč to činí 666,- eur a je na rovnakej úrovni ako bol zárobok otca v čase predchádzajúcej súdnej úpravy výživného. Terajší zárobok matky žalobkyne je 432,- eur mesačne. Každý z rodičov uhrádza svoje náklady na bývanie. Žalobkyňa navrhla zvýšiť výživné na sumu 250,- eur mesačne a žalovaný súhlasil so zvýšením výživného na sumu 100,- eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia spolu nežijú, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie po dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Na základe zisteného skutkového stavu a cit. právnej úpravy súd nepochybne dospel k právnomu záveru, že návrh žalobkyne na zvýšenie výživného je dôvodný, pretože od predchádzajúcej súdnej

úpravy výživného došlo u žalobkyne k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Vzhľadom k tomu, že je dospelá, je v poslednom ročníku štúdia na strednej škole a trpí vážnym ochorením obličky a alergiou, jej životné, osobné a študijné potreby výrazne narástli a na druhej strane je v schopnostiach a možnostiach otca vyššie výživné žalobkyňi platiť. Aj u žalovaného otca došlo k zmene pomerov tým, že mu ubudla jedna vyživovacia povinnosť na dospelého syna v sume 100,- eur mesačne v tomto roku, jeho zárobok zo zamestnania je stále na rovnakej úrovni a navyše sa príjmové pomery otca zvýšili predajom rodinného domu v Hozelci. Teda otec má finančné možnosti, aby žalobkyňi platil vyššie výživné ako tomu bolo doteraz. Žalovaný mal súdom určené výživné sumou 60,- eur mesačne, dobrovoľne platil sumu 80,- eur mesačne, ubudla mu vyživovacia povinnosť na syna v sume 100,- eur mesačne, takže súdom určená vyššia suma výživného 180,- eur mesačne na žalobkyňu a to od dňa podania návrhu a ďalej až do zmeny pomerov, nebude pre žalovaného neprimeraná a fakticky platenie výživného na deti zostane v celkovej výške ako je tomu doteraz. Žalovaný doteraz platil výživné na 3 deti spolu v sume 280,- eur mesačne, takže tú istú sumu výživného bude platiť aj ďalej na zostávajúce 2 dospelé dcéry. Súd zobral do úvahy, že žalobkyňa má trvale nepriaznivý zdravotný stav a čo odôvodňuje, aby výživné na ňu bolo vyššie než na staršiu študujúcu sestru V., ktorá si okrem výživného od otca dokáže brigádniccky privyrobiť na úhradu niektorých svojich potrieb. Súd dodáva, že žalovaný pri plnení vyživovacej povinnosti na dieťa, ktorá je zákonnou povinnosťou, si nemôže určovať podmienky ohľadne dosiahnutého príjmu z predaja rodinného domu a tento príjem sa zahŕňa do celkových príjmov otca, z ktorých súd vychádza pri určovaní alebo zmene výživného na dieťa. Predajom rodinného domu sa nepochybne zlepšila príjmová situácia otca a súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného zohľadnil, že žalovaný otec má okrem zárobku aj príjem z predaja rodinného domu a čo mu umožňuje platiť vyššie výživné na žalobkyňu podľa tohto rozsudku. Napokon dieťa má právo podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni rodiča. Preto súd žalobe žalobkyne vyhovel a zvýšil doterajšie súdom určené výživné na sumu 180,- eur mesačne od 9.10.2015 až do doby, kým a nezmenia pomery a pokiaľ žalobkyňa žiadala zvýšiť výživné až na sumu 250,- eur mesačne, v prevyšujúcej časti nad určenú sumu 180,- eur mesačne súd žalobu zamietol, pretože to terajšie pomery žalobkyne neodôvodňujú a súd prihliadol k tomu, že žalovaný otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť na dospelú dcéru Evu. Vyššie výživné v sume 180,- eur mesačne má otec začať platiť od 1.12.2015 a ďalej až do zmeny pomerov.

Tretím výrokom rozsudku súd vyčíslil otcovi dlžné výživné od 9.10.2015 do 30.11.2015 v celkovej sume 172,60 eur, ktorú tvorí rozdiel medzi doteraz zaplateným výživným 80,- eur a zvýšeným výživným 180,- eur za mesiac november 2015 v sume 100,- eur a taký istý rozdiel 100,- eur za 22 dní (od 9. dňa do 31.dňa) v mesiaci október 2015 po 3,30 eur za deň (100,- eur : 30 dní) a čo činí sumu 72,60 eur a celkom to činí 172,60 eur. Lehota na zaplatenie dlžného výživného bola otcovi určená samostatne mimo lehoty na platenie bežného zvýšeného výživného,

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté s prihliadnutím k tomu, že si účastníci náhradu trov nežiadali a napokon im ani žiadne trovy nevznikli, pretože konanie je vecne oslobodené od súdnych poplatkov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia na tomto súde ku Krajskému súdu Prešov v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Tento rozsudok v jeho 1. výroku o zvýšení výživného je predbežne vykonateľný dňom doručenia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Poprade dňa 27. novembra 2015

Mgr. Mária Pajerchinová, Dr., v.r.
samosudca
Za správnosť vyhotovenia:
Ing. Ingrid Vajdíková